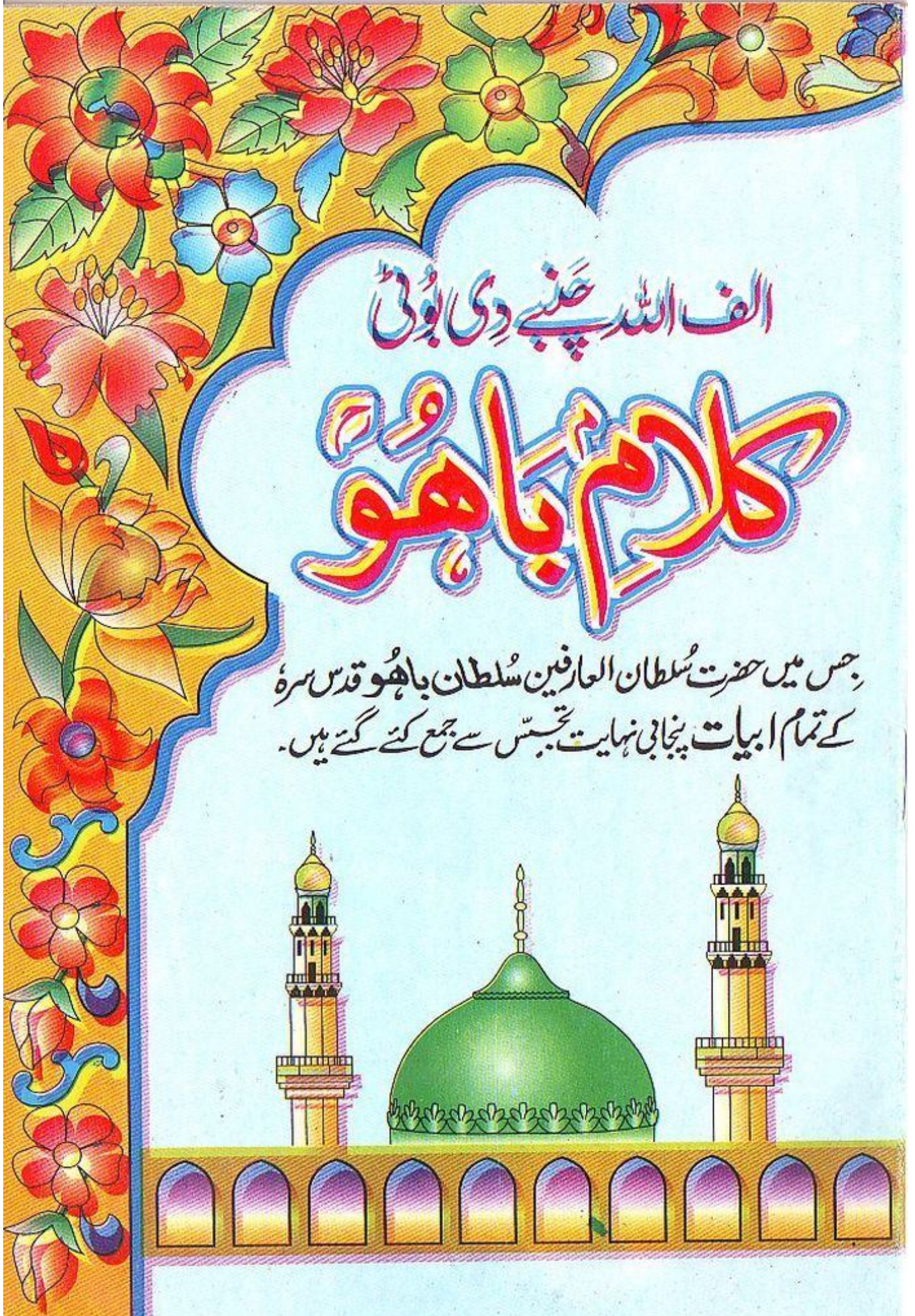
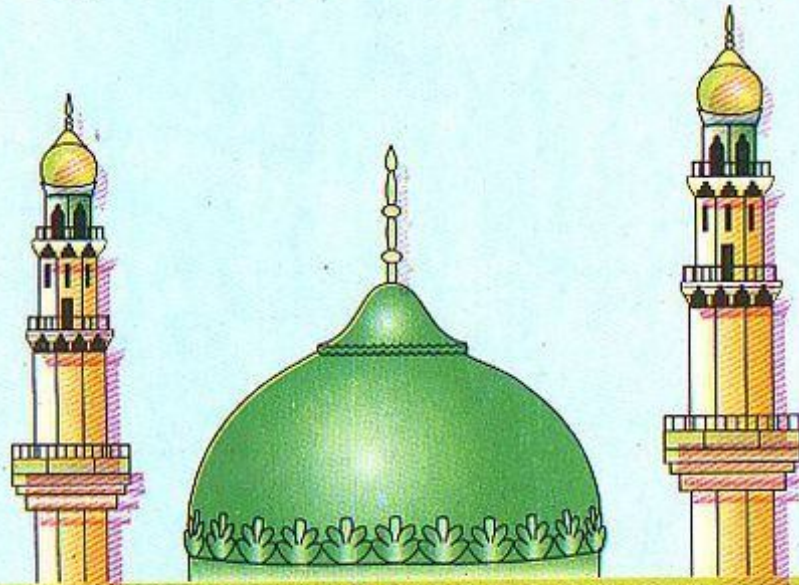

الف اللہ چنے دی بوئی

کلامِ باہو

جس میں حضرت سلطان العارفین سلطان باہو قدس سرہ
کے تمام ابیات پنجابی نہایت تحبّس سے جمع کئے گئے ہیں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الف اللہ چنے دی بوٹی مُرشد من میرے وجہ لائی ہو
 نفی اثبات دا پانی میا ہر گہ ہر جانی ہو
 اندر بوٹی شور مچایا جاں پھلن پر آئی ہو
 بیوے مُرشد کامل حضرت باہو جس اہیہ بوٹی لائی ہو
 الف ایہ تن میرا چشم ہووے میں مُرشد ویکھ نہ رجاں ہو
 ٹول ٹول دے مٹھ مکھ مکھ چشماں اک کھولاں اک کجاں ہو
 اتنا ڈٹھیاں صبر نہ آوے ہو رکتے دل بھجاں ہو
 مُرشد دا دیدار ہے حضرت باہو میں مکھ کڑاں ججاں ہو
 الف احد جد دتی دکھالی از خود ہو یا فانی ہو
 قرب وصال مقام نہ منزل نہ او تھے جسم نہ جانی ہو
 نہ او تھے عشق محبت کافی نہ او تھے کون مکانی ہو
 عینوں عین مقیوسی حضرت باہو سرودت بھجانی ہو
 الف اللہ صحیح کیتوس جدوں چکیا عشق اگو حاساں ہو
 رات وہیں دیوے تا نگھڑے نت کرے اگوں اگوں ہاں ہو
 اندر جدائیں اندر بالن اندر دے وچہ دھواں ہو
 شہ رگ تھیں نیڑے لبھا باہو جد عشق کیتا سی سوھاں ہو
 الف اللہ پڑھیا پڑھ پڑھ حافظ ہو یا گیا حجابوں پردا ہو
 پڑھ پڑھ عالم فاضل ہو یا بھی طالب ہو یا زر دا ہو

لکھ ہزار کتاباں پڑھیاں ظالم نفس نہ مردا ہو
 باہجہ فقیراں کسے نہ ماریا حضرت باہوایہ پور اندر دا ہو
 الف ایہو نفس اساڈا بیل جے نال اسادے سدھا ہو
 جو کوئی اسدی کرے تباہی اس نام اللہ دا لدھا ہو
 زاہد عابد آن نوائے جتھے ٹکڑے ویکھے حقدا ہو
 راہ فقر دا مشکل حضرت باہو گھر مال نہ سیرا دھا ہو
 الف ایہ دنیا دن حیض پلیدی ہر گز پاک نہ تھیوے ہو
 جیس نفر گھر دنیا ہووے لعنت تسدے جیوے ہو
 حب دنیا دی گھر تھیں موڑے ویلے فکر پکیوے ہو
 تن طلاقاں دنیا نوں دیئے باہو سچ پچھیوے ہو
 الف ایہ دنیا زن حیض پلیدی کتنی مل مل دھوندے ہو
 دنیا کارن عالم فاضل گوشے بہم بہم روندے ہو
 دنیا کارن لوک وچارے ہک پل سکھ نہ سوندے ہو
 جہناں چھڈی دنیا حضرت باہو اوہ گدھی چڑھ کھلونے ہو
 الف اویہ لعنت دنیا تائیں ساری دنیا واراں ہو
 جہناں راہ صاحب دے خرچ نہ کیتی لین غضبیاں ماراں ہو
 پیواں کوہوں پتر کھو ہندی بھٹھ دنیا مکاراں ہو
 جہناں ترک دنیا تھیں کیتی حضرت باہو لیں باغ بہاراں ہو

الف اندر ہوتے باہر ہووت باہو کتھ لبھیند ا ہو
 ہو دا باغ محبت والا دم دم نال سڑیندا ہو
 جتھے ہو کرے روشنائی او محقوں چھوڑ اندھیرا دیندا ہو
 دوہیں جہانیں غلام اس حضرت باہو جیڑا ہونوں صحیح کریندا ہو
 الف ابد ازل نون صحیح کیتوس ویکھ تماشے گزرے ہو
 یہوداں طبق دے دے اندر آتش لائے حجرے ہو
 جہناں حق نہ حاصل کیتا اوہ دوہیں جہانیں ابڑے ہو
 عاشق غرق ہوئے وجہ وحدت باہو ویکھ تہانے فجرے ہو
 الف ایمان سلامت ہر کوئی منگے عشق سلامت کوئی ہو
 منگن ایمان شرابون عشقوں دل نون غیرت ہوئی ہو
 جس منزل نون عشق پہچانے ایمان خبر نہ کوئی ہو
 میرا عشق سلامت رکھیں حضرت باہو ایمان دیاں دھڑئی ہو
 الف اندر وہ نماز اسادی لکے جانتیوے ہو
 نال قیام رکوع سجودے کر تکرار پڑھیوے ہو
 ایہ دل بحر فراقوں سڑا ایہ دم مرے نہ جیوے ہو
 سچا راہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم والا باہو جیڑا وحدت پڑھیوے ہو
 الف الست جاں نیں سنیاں اگوں بلے کو کیندی ہو
 حب وطن دی غالب ہوئی اک پل سون نہ دیندی ہو

قہر لپے تینوں رہزن دینا جو توں حق دارا مریندی ہو
 عاشقاں مول قبول نہ حضرت باہو کر کر زاریاں روندی ہو
 ب بسم اللہ اسم اللہ دا ایہہ بھی کہنا بہارا ہو
 نال شفاعت سرور عالم چھٹ سی عالم سارا ہو
 جدوں بعد درود نبی صلی اللہ علیہ وسلم نوں جدا اُپڑا پسا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں ملیا نبی سوا ہو
 ب باہو باغ بہاراں کھڑیاں زرگس ناز شرم دا ہو
 دل وچہ کعبہ صحیح کیتو سو پاک و پاک پریم دا ہو
 طالب طلب طواف تمامی حب حضور حرم دا ہو
 گیا حجاب تھوے حاجی حضرت باہو بخشوے راہ کرم دا ہو
 ب بغداد شہر دی کوئی نشانی اچیاں ملیاں چسیراں ہو
 تن من میرا پرزے پرزے جیوں درزی دیاں لیراں ہو
 انہاں لیراں دی گل کفنی پا کے رساں سنگ فقیراں ہو
 بغداد شہر دے ٹکڑے منگساں کرساں میراں میراں ہو
 ب بہتی ہاں میں اوگن ہاری لاج پئی گل اسدے ہو
 پڑھ پڑھ علم کرہن تکبر شیطان جیسے اسدے سدے ہو
 لکھاں نوں بھور دوزخ دا ہک نت بہشتوں رسدے ہو
 عاشقانہ گل چھری ہمیشہ باہو اگے محبوبانہ کدے ہو

ب باجھ حضوری نہیں منظوری توڑے پڑھن پئے بانگ صلوٰتوں ہو
 رونے نفل نماز گزارن توڑے جاگن ساریاں راتاں ہو
 باجوں قلب حضور نہ ہوئے توڑے کدھن سے زکوٰتاں ہو
 باہجہ فناہ رب حاصل ناہیں حضرت باہونہ تاثیر جماعتاں ہو
 ب بخہ چلایا طرف زمیں دے عرشوں فرش ٹکایا ہو
 گھر تھیں ملیا دیں نکالا اساں بکھیا جھولی پایا ہو
 رہزن دنیا نہ کر جھپٹا ساڈا اگے دل گھبرا یا ہو
 اسیں پردیسی ساڈا وطن دوراڈا ہوددم غم سوایا ہو
 ب بزرگی نوں گھت وہن رہ پڑائیے ملے رنج منہ کالا ہو
 لا الہ الا اللہ دا کہنا دنیا مذہب کی لگا سالا ہو
 الا اللہ گھر میرے آیا جیں آن اٹھایا پالا ہو
 بھر پیالہ حضروں پیتا باہو آب حیاتی والا ہو
 پ پڑھ پڑھ علم ملوک ریجھاون کیا ہویا اس پڑھیاں ہو
 ہرگز لکھن مول نہ آوے پھٹے دودھے کڑھیاں ہو
 آکھ چنڈورا ہتھ کی آیا ایس انگوری پھڑپیاں ہو
 اک دل خستہ راضی رکھیں باہو لئیں عبادت وہیاں ہو
 پ پڑھ پڑھ حافظ کرن تکبر ملاں کرن وڈیا ئی ہو
 گلیاں دے وچہ پھرن سمانے بغل کتاباں چائی ہو

ہتھے دیکھیں پہنگا چوکھا او ہتھے پڑھن کلام سوائی ہو
 دوہیں جہانیں مٹھے باہو جہاں کھادی و تچ کمانی ہو
 پ پڑھ پڑھ علم مشائخ سداون کرن عبادت دوری ہو
 اندر جھگی پیٹی لٹیوے تن من خبر نہ ہودی ہو
 مولا والی سدا سوکھالی دل توں لاہ نکوڑی ہو
 رب تنہاں دا حاصل باہو جہاں جگ نہ کیتی چوری ہو
 پ پڑھ پڑھ علم ہزار کتاباں عالم ہوئے سارے ہو
 اک حرف عشق دا نہ پڑھیا جان بھلے پھرن بیچارے ہو
 اک نگاہ جے عاشق دیکھے مکھ ہزاراں تارے ہو
 نگاہ مکھ جے عالم دیکھے کسے نہ کدھی چاہڑے ہو
 پ پاک پلید نہ ہوندے ہر گز دے رہندے وچہ پلیدی ہو
 وحدت دے دریا اچھلے ہک دل صحیح نہ کیتی ہو
 ہک بت خانے جاو اصل ہوئے ہک پڑھ پڑھ رہے مستی ہو
 فاضل چھوڑ فضیلت بیٹھے باہو عشق نماز جاں نیتی ہو
 عشق وچہ منزل بھاری سیاں کوہاندے پاڑے ہو
 عشق نہ جہاں خریدیا باہو اوہ دوہیں جہانیں مارے ہو
 پ پیر ملیاں جے نہ پیر جاوے اسنوں پیر کی دھرناں ہو
 مرشد ملیاں ارشاد نہ من توں اوہ مرشد کی کرناں ہو

جس ہادی کنوں ہدایت ناہیں اوہ ہادی کی ٹھسناں ہو
 بے سرتیاں حق حاصل ہووے باہو موتوں پھر کی ڈرناں ہو
 پ پنچے محل پنجاں وچہ جاین دیواکت دل دھریئے ہو
 پنچے پیر پنچے پٹواری حاصل کتوں بھریئے ہو
 پنچے امام تے پنچے قبلے سجدہ اک دل کریئے ہو
 بے صاحب سرننگے باہو ہر گز ڈھل نہ کریئے ہو
 پ پاٹا دامن ہو یا پڑانا کسک سیوے درزی ہو
 باہجہ مرتبی کسے نہ لدھی گھٹی رمز اندر دی ہو
 حال دا محرم کوئی نہ لیا جو لیا سو غرضی ہو
 اسے راہ وچہ جاییں جس تھیں خلقت ڈردی ہو
 پ پڑھیا علم تے ودھی مغروری عقل بھی گیا تلوہاں ہو
 بھلا راہ ہدایت والا نفع نہ کیستا دوہاں ہو
 سرتیاں سرہمتہ جے آوے سودا ہار نہ توہاں ہو
 وڑیں بازار محبت والے باہو کوئی رہبر لے کے سوہاں ہو
 ت تلہہ بنھ تو کل والا ہو مردانے تریئے ہو
 جیں دکھ تھیں حاصل ہووے اس دکھ تھیں نہ ڈریئے ہو
 نان مع العسر لیسرا آیا چیت اسے دل دھریئے ہو
 اوہ بے پرواہ درگاہ ہے باہو او تھے رو رو حاصل بھریئے ہو

ت ترک دنیا تاہیں ہوسی جد ہمتہ پکڑ لسی کاسہ ہو
 ترک دنیا دی تد ہوسی جد فقہ ملیسی خاصہ ہو
 دریا وحدت نوش کیتو سو ابے بھی جی پیاسہ ہو
 راہ فقر رت ہنوں رودن باہو لوکاں بھانے ہاسہ ہو
 ت توں تاں جاگ نہ جاگ فقیرا لوڑیں انت جگایا ہو
 اکھیں میٹیاں نہ دل جاگے جاگ جاں مطلب پایا ہو
 ایہو نقطہ جدوں کیتا پختہ تاں ظاہر اکھ سنایا ہو
 میں تاں بھلی ساں دہندی باہو مینوں مرشد راہ دکھایا ہو
 ت تن من یارتیں شہر بنایا دل وچہ خاص محلہ ہو
 آن الف دل وسوں کیتی مہرے ہونی خوب تلہ ہو
 سب کچھ مینوں پیا سنیوے جو بولے ماسوی اللہ ہو
 درد مندوں ایہ رمز پہچاتی باہو بے درداں سر کھلہ ہو
 ت تسبی داتوں کسی ہویوں ماریں دم دلیاں ہو
 دل دامنکا اک نہ پھیریں گانج کریں پنج دیہاں ہو
 دیں گیاں گل گھوٹوا دے لین گیاں تشبیہاں ہو
 پتھر چیت انہاندا باہو حضرت اوتھے ضائع و سناں میہاں ہو
 ش ثابت قدم تے قدم اگیرے تاہیں رب لکھیوے ہو
 لوں لوں دے وچہ ذکر اللہ دا ہر دم پیا پڑھیوے ہو

ظاہر باطن عین عیسائی ہو ہو پیا سنیوے ہو
 نام فقیر تنہاں دا حضرت باہو قبر جہاندی جیوے ہو
 ج بے کر چاہیں وحدت رب دی مل مرشدیاں تلیاں ہو
 مرشد لطفوں کرے نظار اگل تھیون سب کلیاں ہو
 انہاں کلیاں تھیں ہک لالہ ہوسی گل نازک کل پھلیاں ہو
 دوہیں جہانیں مٹھے حضرت باہو جہاں نگ کیتا دوڈلیاں ہو
 ج جس نے الف مطالعہ کیتا بے دا باب نہ پڑھدا ہو
 چھوڑ صفائی لدھیوس ذاتی ادہ عامی دوجہا کر دا ہو
 نفس امارہ کتر ا جانے نازیبا نہ دھردا ہو
 کیا پرواہ تنہاں نوں حضرت باہو جہاں گارو لدھا گھر دا ہو
 ج جودل منگے ہووے ناہیں ہون گیا پریرے ہو
 دوست نہ دیوے دلدارو عشق نہ داگاں پھیرے ہو
 اس میدان مجرت دے وجہ ملدے تانکھیرے ہو
 میں قربان تنہاں تھیں حضرت باہو جہاں رکھیا قدم اگیرے ہو
 ج جیں دل عشق خرید نہ کیتا سودل درد نہ چھٹی ہو
 جیں دل عشق حضور نہ منگیسا سو درگاہوں سٹی ہو
 اس دل تھیں سنگ پتھر چنگے جو دل غفلت لٹی ہو
 ملیا دوست انہاں نوں حضرت باہو جہاں کیتی چوڑ تری ہو

ج جس دل عشق خرید نہ کیتا سو دل درد نہ جانے ہو
 خسرے ختنے ہر کوئی آکھے کوئی نہ کے مردانے ہو
 گلیاں دیوچہ پھروے جیونکر جنگل ڈھور دیوانے ہو
 مرد نا مرد کھلسن تدائیں حضرت باہو بد عاشق بخش گانے ہو
 ج جتھے رتی عشق وکارے اوتھے مول ایمان نہ ڈھیوے ہو
 کتب کتابوں ورد و علفے اوتر چا پکیوے ہو
 باجھوں مرشد کچھ نہ حاصل توڑے راتیں جاگ پڑھیوے ہو
 مریئے مرن تھیں اگے حضرت باہوتاں رب حاصل تھیوے ہو
 ج جو پاکی بن پاک مابہی دے سو پاکی جان پلیتی ہو
 ہک بت خانے جب واصل ہوئے ہک خالی ہے سیتی ہو
 عشق دی بازی لئی جنہاں سر دیندیاں ڈھل نہ کیتی ہو
 ہرگز دوست نہ ملیا اونہاں باہو ترلی ٹھوڑ نہ کیتی ہو
 ج جنگل وجہ شیر مریدا باز پوے وجہ گھر دے ہو
 عشق بیجا اثرات نہ کوئی بیہڑانہ چھڑے وجہ گھر دے ہو
 عاشق یندر بھکھ نہ کوئی عاشق مول نہ مردے ہو
 عاشق سوئی جیوندے حضرت باہو جیڑے اگے سر دھڑے ہو
 ج جنہاں عشق حقیقی پایا موہوں کہہ نہ اردن ہو
 ذکر فکر وجہ رہن ہمیشہ دم نول قید لگاؤن ہو

سردی، رُوحی، قلبی، صوری اخفی خفی کماون ہو
 میں قربان تنہا توں حضرت باہو جیہڑے اکس نگاہ جگاؤں ہو
 ج بیوندے کی جان سار مویاں دی سو جاتے جو مردا ہو
 قبراں دیوچہ اُن نہ پانی او تھے خدہج ٹوریندا گھردا ہو
 اک وچھوڑا ماں بیو بھائیاں دو جا عذاب قبر دا ہو
 ایمان سلامت تسدا حضرت باہو جیہڑا رب اگے سردھردا ہو
 ج بہنیاں شوہ الف تھیں پایا اوہ پھر قرآن نہ پڑھدے ہو
 اوہ دم مارن محبت والا دور ہو یو نے پردے ہو
 دوزخ بہشت غلام تنہاں دے چا کیتو نے برے ہو
 میں قربان تنہا توں حضرت باہو جیہڑے وحدت دیوچہ وڈے ہو
 ج جد لگ خودی کریں خود نفسوں تک رب نہ پاویں ہو
 شرط فنا دی جانے ناہیں اسم فقیر رکھاویں ہو
 موئے باجھ نہ سوہندی ایویں گل وچہ پاویں ہو
 تدوں نام فقیر ہے سوہندا حضرت باہو جے جیوندیاں مر جاویں ہو
 ج جو غافل سودم غافل سالوں مُرشد ایہا پڑھایا ہو
 سُنیاں سُخن گیاں کھل اکھیں اسیں چت مولا دل لایا ہو
 کیتی جان حوالے رب دے اسال ایسا عشق کمایا ہو
 مرن تھیں مر گئے اگے حضرت باہو تاں مطلب نوں پایا ہو

ج بیونیاں مر رہنا ہووے تاں دیس فقیراں بہئے ہو
 جے کوئی سٹے گڈر کوڑا وانگ ارور ی رہئے ہو
 جو کوئی کڈھے گالاں مہناں اسنوں جی جی کہئے ہو
 گلہ الاہماں بھنڈی خواری یاروے پاروں بہئے ہو
 قادر دے ہتھ ڈور اساڈی باہو جیوں رکھے تاں رہئے ہو
 ج جے کر دین علم و حق ہوندا تاں سر نیزے کیوں چڑھدے ہو
 اٹھاراں ہزار جو عالم آباوہ اگے حسین دے مہرے ہو
 جے کچھ ملاحظہ سرور دکر دے تاں خیمے تنبو کیوں سڑدے ہو
 جے کر مندے بیعت رسولی تاں پانی کیوں بند کردے ہو
 پر صادق دین تنہا ندے حضرت باہو جو سر قربانی دھردے ہو
 ج جدا مرشد کاسہ قاتل دی بے پردائی ہو
 کی ہو یا جے راتیں جاگے جے مرشد جاگ نہ لانی ہو
 راتیں جاگے تے کریں عبادت دہنہ ننڈیا کریں پرانی ہو
 کوڑا تخت دنیا دا حضرت باہو تے فقر سچی بادشاہی ہو
 ج چڑھ چنناں توں کر روشنائی تیرا ذکر کریندے تاسے ہو
 گلیاں دے وچ پھرن منانے لعل دے وچاے ہو
 شالا مسافر کوئی نہ بھقوے گلہ جنہاں دے بھارے ہو
 تار ی مارا ڈاؤ ناہیں حضرت باہو ایس آپے اڈن ہارے ہو

چ پڑھ چناں تو کر روشنائی تارے ذکر کریندے تیرا ہو
 تیرے جیسے چن کئی سے پڑھدے سالوں سچناں باہجہ انیہرا ہو
 جھتے چن اساڈا پڑھدا او تھتے قدر نہیں کجھ تیرا ہو
 جسے کارن اساں جسٹم گویا باہوئل سن اک دیرا ہو
 ج حافظ حفظ کر کرن تکبیر ملاں کرن وڈیا ئی ہو
 سادون ماہ دے بدلاں وانگوں وتن کتباں چائی ہو
 جھتے وکھن چنگا چوکھا او تھتے پڑھن کلام سوائی ہو
 دوہین جہانیں مٹھے حضرت باہو جہناں کھادی و تچ کمائی ہو
 خ غام کی جانن سار فقر دی بیہڑے محرم تاہیں دل دے ہو
 آب مٹی تھیں پیدا ہوئے غامی بھانڈے گل دے ہو
 قدر کی جانن لعل جواہر اں جو سوداگر بل دے ہو
 ایمان سلامت سوئی ولین باہو جیہڑے بھیج فقیراں ملدے ہو
 د دل دریا سمندروں ڈوہنگا کون دلاں دیاں جلنے ہو
 وپے بیڑے وپے بھیسڑے وپے ونجہ ہانے ہو
 چوداں طبق دلے دے اندر تنبو وانگوں تانے ہو
 جو دل دا محرم ہووے باہو سو یورب پچھانے ہو
 د دل دریا سمندروں ڈوہنگا غوطہ مار غواصی ہو
 جیں دریا ونج جوش نہ کیستارہی جان پیاسی ہو

— ہر دم نال اللہ دے رکھن ذکر فکر کی آسی ہو
 اس مرشد تھیں زن بہتر یا ہو جو فند فریب لہجاسی ہو
 د دل کالے کنوں منہ کالا چنگا جے کوئی اسنوں جانے ہو
 منہ کالا دل اچھا ہووے تاں دل یار پہچانے ہو
 ایہ دل یار دے پیچھے ہووے متاں یار بھی کدے سیانے ہو
 سے عالم چھوڑ مسیتاں نیٹے با ہو جد لگے دل ٹکانے ہو
 د دل دریا خواجہ دیاں بہاں گھمن گھیرا ہزاراں ہو
 وہن ویسلاں وجہ فکر دے بے انت بے شماراں ہو
 اک پردیسی دو جانو لگا ترسیا بے سمجھی دیاں ہاراں ہو
 ہسن کھیندن سب بھلیا با ہو جد عشق چنگھاڑیاں دھاڑاں ہو
 د دل تے دفتر وحدت والا دائم کرے مطالعہ ہو
 ساری عمر اں پڑھدیاں گزری جیلاں دیوچہ جالیا ہو
 اکو اسم اللہ دا دیکھیں اپنا سبق مطالعہ ہو
 دوہیں بہانیں غلام اسی با ہو جیں دل اللہ سمجھالیہ ہو
 د درد منداں دیاں آہیں کوئوں بھیج ناک میں چہ وڑے ہو
 درد منداں دیاں آہیں کوئوں پہاڑ پتھر دے جھڑ دے ہو
 درد منداں دیاں آہیں کوئوں آسمانوں تارے جھڑ دے ہو
 درد منداں دیاں آہیں کوئوں با ہو عاشق مول نہ ڈرے ہو

د دنیا ڈھونڈن والے کتے در در پھرن جیسانی ہو
 ہڈی اُتے ہوؤ تہنہ اندی لڑیاں عمر وہانی ہو
 عقل دے کوتاہ سمجھ نہ جانن پیون لوڑن پانی ہو
 باجھوں ذکر رب دے حضرت باہو کوڑی رام کہانی ہو
 د درد اندر دا اندر ساڑے باہر کراں تے گھائل ہو
 حال اساڈا کیویں اوہ جانن جو دنیا تے ماٹل ہو
 بحر سمندر عشقے والا ہر دم رہندا حاصل ہو
 پہنچ حضور اسان نہ حضرت باہو نام تیرے دے ماٹل ہو
 د درد منداں دے خون جو پسندا برہوں بار مرلا ہو
 چھاتی دے وچہ کیتوس ڈیرا بیوں شیر بیٹھا مل بیلا ہو
 ہاتھی مست سندھوری وانگوں کردا پیلا پیلا ہو
 اس پیلے دا وسواس نہ حضرت باہو اس بن ہوئے نہ میلا ہو
 د دلے دے وچہ جو آکھیوس سودل درد دلیلوں ہو
 دل دا دور اگوں یکجے کثرت کنوں قلبیوں ہو
 قلب کمال جمالوں جسموں جو ہر جا جلیلوں ہو
 قبلہ قلب منوریا ہو یا حضرت یا ہو حضرت خاص غلیلوں ہو
 ذکر کنوں کر فکر ہمیشہ ایہ لفظ تکھا تلواوے ہو
 کڈھن آہیں تے جان جلاون فکر کرن اسراوے ہو

فکر دا پھٹیا کوئی نہ جیوے پیئے مڈھ پہاڑوں ہو
 حق دا کلمہ آکھیں حضرت باہو رب رکھے فقر دی ماروں ہو
 ذکر فکر سب ارے ایرے جان فدا نہ فانی ہو
 فدا فانی تنہاں حاصل ہووے جیہڑے وسن لامکانی ہو
 فدا فانی انہاں نوں ہویا جنہاں چکھی عشق دی کافی ہو
 ہو دا ذکر سڑیں دا ہر دم باہو یار نہ ملیا جانی ہو
 ذاتی نال نہ ذاتی رلیا سو کذاب سڑیوے ہو
 نقش کسے نوں چا نہھ کراہاں چاقماں قسم کچیوے ہو
 ذات صفات توں مہنہ آوے جداں ذاتی عشق پنیوے ہو
 نام فقیر تنہاں حضرت باہو قبر جنہاں دی جیوے ہو
 رحمت اس گھر وچ دے جتھے بلدے دیوے ہو
 عشق ہوائی چڑھ گئے فلک تے کتھے جہاز گھٹیوے ہو
 عقل کر دی بیڑی اوٹھے پہلے پور ڈبیوے ہو
 ہر جا جانی دے حضرت باہو کتول نظر پکیوے ہو
 راہ فقیر دے پرے پرے اوڑک کوئی نہ دے ہو
 نہ اوٹھے علم نہ پڑھن پڑھاو نہ اوٹھے ملے قہے ہو
 ایہ ہے دنیا بت پرستی مت کوئی اس تے دے ہو
 موت فقیر جیں سر آوے باہو معلم ہووے تے ہو

ر راتیں رتی خواب نہ آوے دیہاں بہت حیرانی ہو
 عارف دی گل عارف جانے کیا جانے نفسانی ہو
 کرو عبادت کچھ حاصل تھیوے اینویں ضائع گئی جوانی ہو
 حق حضور تنہاں توں حضرت باہو جہاں ملیا پیر حقانی ہو
 ر راتیں نین رت ہنجوں روون دھیاں غمزا غم دا ہو
 وڑیا پڑھ توحید تن اندر سکھ آرام نہ سم دا ہو
 سر سولی تے چاٹنگیو نے ایہا راز پریم دا ہو
 بدھا ہو کیوے حضرت باہو قطرہ رہے نہ غم دا ہو
 ر رات اندھیری کالی دے وچ عشق چراغ جلاندا ہو
 جینوں سک کنوں دل نیوں توڑے ہمیں آواز ساندا ہو
 اوجھڑ بھل تے مارو نیلے اوتھے دم دم خوف شہاندا ہو
 جل متعل منگل گئے بھکیندے باہو کامل تہہ جہاندا ہو
 ر راہ فقر دا قد لدھو سی جد پھسٹ لیوسی کا سہ ہو
 تارک دنیا توں تدوں تھیوسیں جد عمر ملیوسی خاصہ ہو
 دریا وحدت دا نوش کیتوس اجاں بھی جی پیاسہ ہو
 شاہ فقیری رت ہنجوں روون باہو لوکاں بھلنے ہاسہ ہو
 ز زبانی کلمہ ہر کوئی آکھے دل دا پڑھدا کوئی ہو
 جتھے کلمہ دل دا پڑھے اوتھے یجھے ملی نہ ڈھوئی ہو

کلمہ یار پڑھایا حضرت باہو میں سدا سواگن ہوئی ہو
 دل دا کلمہ عاشق پڑھدے کی جانن یار گلوئی ہو
 زہد زہد کریندے تھکے روزے نفل نمازاں ہو
 عاشق غرق ہوئے وجہ وحدت اللہ نال محنت رازاں ہو
 بیہڑی مکھی قید شہد وجہ ہوئی کی اڈی نال شہبازاں ہو
 جنہاں مجلس نال نبی دے کیتی باہو اوہ صاف رازنیاں ہو
 سن فریاداں پیراں دیا پیراں آکھ سناواں کینوں ہو
 تیرے جیہا مینوں ہو نہ کوئی میں بیہیاں لکھ تینوں ہو
 پھول نہ کاغذ بدیاں در توں دھک نہ مینوں ہو
 میں وجہ ایڈ گناہ نہ ہوندے باہو توں بخشینوں کینوں ہو
 سن فریاد پیراں دیا پیراں میری عرض نہیں کن دھر کے ہو
 میرا بیڑا اڈیا وجہ کیراندے جتھے مجھ نہ بہندے ڈر کے ہو
 شاہ جیلانی محبوب سبحانی میری خبر لیو جھٹ کر کے ہو
 پیر جنہاں دامیراں حضرت باہو سولیو کدھی لگدے تر کے ہو
 س سے روزے سے نفل نمازاں سے سجدے کر کر تھکے ہو
 سے واری نکتے حج گزاراں دل دی دوڑ نہ کتے ہو
 چلے چلے جنگل بھونا اس جنگل تھیں ہونہ پتے ہو
 سب مطلب ہوندے حاصل باہو پیر جد نظر اک تکتے ہو

س سوز کنوں دل سڑیا سارا میں تاں دکھاں ڈیرے لائے ہو
 کوئل دا بگ کو کیسندی و تاں متاں مولا اینہ و سائے ہو
 بول پھیا رت ساون آئی نہ و سخن دن اضائے ہو
 ثابت یک تے قدم اگوہاں باہو ایہ گل یاد دلائے ہو
 س سب تعریف کو لیش کر دے کارن در بگردے ہو
 ششش فلک تے ششش زیناں ششش آئے تے ترے ہو
 چھیاں حرفاں دے سخن اٹھاراں او تھے دو دو معنے دھرے ہو
 پر حق پچھانیوں ناہیں حضرت باہو پہلے حرف سطرے ہو
 ش شہر شور تے رحمت دے سے جتھے باہو جالے ہو
 باغباناں دے بوٹے دا نگوں طالب بت سمجھالے ہو
 نال نظارے رحمت والا کھڑا حضوروں پالے ہو
 نام فقیر تنہا ندا حضرت باہو جیہڑا گھر دھوپہ یار دکھالے ہو
 ش شریعت دے دروازے اچے واہ فقر دا موری ہو
 عالم فاضل لنگھن نہ دیندے جو لنگھدا سوچوری ہو
 پٹ پٹ اٹاں وٹے مارن درد منداں دے کھوری ہو
 راز ماہی دا جان عاشق باہو کیہ جانن لوک اتھوری ہو
 ص صورت نفس مارے دی کوئی کت گلڑ کالا ہو
 کڑکے نوکے لہو پیوے منگے چرب نوالا ہو

کھبے پاسے اندر بیٹھا دل دے نال کنبالا ہو
 ایہ بد بخت ہے مجھکا حضرت باہو اللہ کر سی ٹالا ہو
 صفت شنائیں مول نہ چڑھدے جو باہتے دیہ ذاتی ہو
 علم تے عمل انہاں دیہ ہوئے جیہڑے اصلی تے اثباتی ہو
 نال محبت نفس کھٹو نے گھن رضا دی کاتی ہو
 چوداں طبق دے اندر باہو پیا اندر وچہ جھاتی ہو
 ضروری نفس کتے توں چا نہاں فہم پکیوے ہو
 نال محبت ذکر اللہ دا دم دم پیا پڑھیوے ہو
 ذکر کنوں حق حاصل ہوندا ذات و ذات دیوے ہو
 دونویں جہان غلام تنہاندے باہو جہاں ذات لبھیوے ہو
 طالب بن کے طالب ہوویں اوہنے نوں پیا گانویں ہو
 سچا لڑ بادی دا بھڑکے اوہو توں ہو جانویں ہو
 کلمے داتوں ذکر کم دیں کلمے دے نال نہانویں ہو
 اللہ تینوں پاک کر لسی باہو جے ذاتی اسم کمانویں ہو
 طالب غوث الاعظم والے شالا کدے نہ ہوون باندے ہو
 جیندے اندر عشق دی رتی رہن سدا کر لاندے ہو
 جینوں شوق پلن دا ہوئے لے خوشیاں نت آندے ہو
 دونویں جہاں نصیب تنہاندے باہو جیہڑے ذاتی اسم کماندے ہو

ظ ظاہر دیکھاں جانی تائیں تالے دے اندر سینے ہو
 برہوں مادی میں نہت پھراں مینوں ہن لوک نابینے ہو
 میں دل وچوں ہے شوہ پایا لوک جاوے کئے مدینے ہو
 کہے فقیر میراں دا حضرت باہو سب لاندے وچہ نر زینے ہو
 ع عاشق ہو ویں تے عشق کماویں دل رکھیں وانگ پہاڑیں ہو
 لکھ لکھ بدیاں ہر لہجے کر جانی باغ بہاراں ہو
 منصور یحبے چک سولی دتے جہڑے واقف کل اسراں ہو
 سجدیوں سر نہ چائے حضرت باہو لوڑے کافر کہن ہزاراں ہو
 ع عاشق سوئی حقیقی جیہڑا قتل معشوق دے بنے ہو
 عشق وچھوڑے مکھ نہ موڑے توڑے سے تلواراں کھنے ہو
 جتول دیکھے راز ماہی دے اگلے او سے بنے ہو
 سپا عشق علیٰ دا حضرت باہو سر تلوار نہ بھنے ہو
 ع عاشق دل موم برابر معشوقاں دل کانے ہو
 طمع دے کے تڑ تڑ تیکے جیوں بازاں وچہ چالے ہو
 باز بیچارہ کیوں کر اڈے پیریں پیوس دیوالے ہو
 تے جیس دل عشق خرید نہ کیتا باہو ہو گئے جہانوں خالے ہو
 ع عاشق ہو وضو جو کیتا روز قیامت تائیں ہو
 وچہ رکوع نماز سجودے رہندے سچ صباہیں ہو

ایستھے اوستھے دوہیں جہانیں سب فقر دیاں جائیں ہو
 عرش کو لوں سے منزل اگے باہو و سچ بیاکم تنہائیں ہو
 ع عاشق عشق دے کو لوں نت پھرن ہمیشہ کھیوے ہو
 جہنے جیندیاں جان ماہی نوں دتی اوہ دوہیں جہانیں جیوے ہو
 شمع چراغ جہناں دل روشن اوہ کیوں بالن دیوے ہو
 عقل فکر و سچ سو ح نہ حضرت باہو اوستھے قیام کھیوے ہو
 ع عاشق عشق ماہی دے کو لوں گھڑی نہ بھیندے داندے ہو
 عیند حرام تنہاں تے ہوئی جیہڑے ذاتی اسم کماندے ہو
 ہک پل مول آرام نہ آوے دن رات پھرن کر لاندے ہو
 جہناں الف صحیح کر پڑھیا باہو واہ نصیب تنہاندے ہو
 ع عشق سمندر چڑھ گیا فلک تے کتوں جہاز کھیوے ہو
 عقل فکر دی ڈونڈی نوں چا پہلے پور بوڑیوے ہو
 کر کن کپڑ پوندیاں لہریں جداں وحدت و چہ ڈیوے ہو
 جس مرنے تھیں خلقت ڈردی باہو عاشق مرے تل جیوے ہو
 ع عشق مؤذن دتیاں بانگاں کنیں بلبیل پیو سی ہو
 خون جگر داکڑھ کراہاں وضو صاف کیتو سی ہو
 سن تکبیر فنائے والی مرٹن محال تھیو سی ہو
 پڑھ تکبیر تھیو سی حضرت باہو تائیں شکر کیتو سی ہو

ع عشق دی بجاہ ہڈاں دا بالن عاشق بہرہ سکیندے ہو
 گھت کے جان جگر وچ آرہ دیکھ کباب ملیندے ہو
 سرگردان پھرن ہر ویلے خون جگر دا پیندے ہو
 موئے ہزاراں عاشق حضرت باہو پر عشق نصیب کہیندے ہو
 ع عشق دی بازی ہر جا کھینڈی شاہ گدا سلطاناں ہو
 عالم فاضل تے کامل کامل کردا جیواناں ہو
 تنبو ٹھوک پیٹا وچ دل دے چا توڑ لیس خلوت خاناں ہو
 عشق امیر فقیر بلندے باہو دوجا کرن بیگاناں ہو
 ع عشق دریا محبت والے تھی مروانے تریئے ہو
 جتھے پون غضب دیاں لہراں قدم اٹھائیں دھریئے ہو
 او بھڑ بھنگ بلایں بیلے ویکھو ویکھ نہ ڈریئے ہو
 تداں فقیر سدا یئے حضرت باہو وہہ مطلب جد مرئیئے ہو
 ع عشق دیاں اولیاں گلاں جیہڑا شرع تلقین دور ہٹاوے ہو
 قاضی چھوڑ قضا ئیں جاون عشق طمانچہ لاوے ہو
 لوک ایانے متیں دیون عاشقاں مت نہ بھلاوے ہو
 مڑن محال انہاں نوں حضرت باہو جہاں صاحب آپ بلاوے ہو
 ع عشق شوہ دیول کھڑایا آپ بھی تالے کھڑیا ہو
 عقل فکر دیاں سب بھل گیاں جدوں عشقے نال ملیا ہو

کھڑیا کھڑیا ولیا ناہیں سنگ محبوباں دے رلیا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں عشق جوانی پڑھیا ہو
 ع عشق اسانوں لیاں جاتا کر کر آوے دھائی ہو
 جتول دیکھاں میتوں عشق دیوے خالی جگہ نہ کافی ہو
 مرشد کامل ایسا ملیا جس دل دی تاکی لاہی ہو
 میں قربان اس مرشد توں باہو جس دسیا بھیت الہی ہو
 ع عشق اسانوں لیاں جاتا ہن لتھا آن مہاڑی ہو
 نہ سویں نہ سون دیوے ہو رہیا ہاں رہاڑی ہو
 پوہ مانگھ منگے خربوزے میں کتھوں لیاں واڑی ہو
 عقل فکر دیاں سب بھل گیاں جد عشق وجائی تاڑی ہو
 ع عشق جنہاں دی ہڈیں رچیا اوہ پھر دے چپ چاپ تے ہو
 لوں لوں دے وچہ لکھ زبانوں اوہ کرے گنگی بالے ہو
 اوہ کرے وضو اسم اعظم دایہ ہڑے دیا وحدت وچہ نہاتے ہو
 تدوں قبول نمازاں باہو جد یاراں یار پچھاتے ہو
 ع عشق اسانوں لیاں جاتا بیٹھا مار پھسل ہو
 وچہ جگر دے ستھ لگایو کیتوس کم اولا ہو
 جاں اندر وڑ کے جھاتی پانی ڈٹھا یار اکلا ہو
 باجھوں ملیاں مرشد کامل ہوندی نہیں تسلا ہو

ع علمے باجھ کوئی فقر کماوے کافر مرے دیوانہ ہو
 سے ورہیاں دمی کرے عبادت رہے اللہ کنوں دیوانہ ہو
 غفلت کنوں نہ کھلسن پردے دل جاہل بت خانہ ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں بلیا یار یگانہ ہو
 غ غوث قطب تے ارے ایسے عاشق جان اگیرے ہو
 بیہڑی منزل عاشق پہنچے اوتھے غوث نہ پاندے پھیرے ہو
 عاشق وچہ وصال دے رہندے جنہاں لامکانی ڈیرے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں ذاتوں ذات لیرے ہو
 ف فکر کنوں کر ذکر ہمیشہ ایہ لفظ تکھا تلواروں ہو
 ذاکر سوئی جہڑے ذکر کماون اک پلک نہ فارغ یاروں ہو
 عشق دا پٹیا کوئی نہ چھٹیا پٹ سٹیا مٹھ پہاڑوں ہو
 حق دا کلمہ عاشق پڑھدے باہو بارکھیں فقر دی ماروں ہو
 ف فخریں ویلے وقت سویلے نت آن کرن مزدوری ہو
 کاواں الاں ہکے گلاں تریجی رلی چنڈوری ہو
 مارن چنیاں تے کرن مشقت پٹ پٹ کڈھن انگوری ہو
 ق قلب نہ ملیا تاں کی ہو یا کیا ہو یا ذکر زبانی ہو
 روحی قلبی تھی سہری سمجھے راہ حیرانی ہو
 شاہ رگ تھیں نزدیک اوہ رہندا یار نہ ملیا جانی ہو

نام فقیر تنہاں دا حضرت باہو جیہڑے وسن لا مکانی ہو
 ک کوک دلا متاں رت منے درد منداں دیاں آہیں ہو
 سینہ میرا دردیں بھریا اندر بھسٹ کن بھاہیں ہو
 تیلان باہجہ نہ بلن مشالاں درد باہجہ نہ آہیں ہو
 آتش نال یار نہ لاکے باہو پھسدا وہ سٹرن کہ ناہیں ہو
 ک کیا ہویا بت دور گیا دل ہرگز دور نہ پھٹوے ہو
 سیاں کوہاں تے میرا مرشد و سدا مینوں وچہ صنف و دیوے ہو
 جیندے اندر عشق دی رتی اوہ بناں شرابوں کھیوے ہو
 نام فقیر تنہاں دا حضرت باہو قبر جنہاں دی جیوے ہو
 ک کلمے نال میں نہاتی دھوتی کلمے نال سیاہی ہو
 کلمے میرا پڑھیا جنازہ کلمے گور سہائی ہو
 کلمے نال بہشتیں جانا کلمہ کرے صفائی ہو
 مٹرن محال تنہاں نوں حضرت باہو جنہاں صاحب آپ بلائی ہو
 ک کلمے لکھ کروڑاں تارے ولی کہتے سو راہیں ہو
 کلمے نال بجھائے دوزخ جتھے اک بے انگاہیں ہو
 کلمے نال بہشتیں جانا جتھے نعمت سنج صباہیں ہو
 کلمے جیہی کوئی نعمت ناہیں باہو اندر اوہ مین سرائیں ہو
 ک کلمے دی گل تدوں پوسی جداں گل کلمے ونجہ کھولی ہو

چوداں طبق کلمے اندر کی جانے تعلقت بھولی ہو
 کلمہ عاشق اوتھے پڑھدے جتھے نور نبی دے ہو لی ہو
 کلمہ سانوں پیر پڑھایا با ہو جند جان او سے تھیں گھولی ہو
 کلمے دی گل تداں پوسی جدوں کلمے دل نوں پھڑپھڑیا ہو
 بے درداں نوں خبر نہ کاٹی درد منداں گل مڑھیا ہو
 کفر اسلام دی گل تداں پوسی جداں بھن جگر وچ وڑیا ہو
 میں قسبیاں تنہاں توں با ہو جنہاں کلمہ صحیح کر پڑھیا ہو
 کمال مرشد ایسا ہووے جیہڑا دھوبی دانگن چھٹے ہو
 نال نگاہ دے پاک کریندا وچہ سچی صابون نہ گھتے ہو
 میلیاں تھیں کر دیندا پٹا وچہ ذرا میسل نہ رکھے ہو
 ایسا مرشد ہووے با ہو جیہڑا توں توں دے وچہ دے ہو
 گ گذہ ظلمات اندھیر غباراں اگے راہ نے خوف خطر دے ہو
 لکھ آب حیات منور چشمہ اوتھے سائے زلف غنبر دے ہو
 مثل سکندر ڈھونڈن عاشق اک پلک آرام نہ کر دے ہو
 خضر نصیب جنہاں دے طالع با ہو اوہ جاگھٹ اوتھے بھر دے ہو
 ل لکھن سکھیوں تے لکھ نہ جاناں کیوں کاغذ کیتا ضائع ہو
 قلم نوں مار نہ جانیں تے کاتب نام دھرایا ہو
 سب صلاح ہو سی کھوٹی جال کاتب دے ہتھ آیا ہو

صحیح صلاح تنہاں دی باہو جنہاں الف تے میم پکایا ہو
 ل لہو ہو صبری دھندے اک پل مول نہ رہندے ہو
 عشق نے پٹے رکھ بڑاں تھیں اک پل مول نہ بہندے ہو
 بیہڑے پتھر وانگ پہاڑاں آپے بوں وانگوں گل بہندے ہو
 عشق سو کھالاجے ہوندا باہو بھے عاشق ہی بن بہندے ہو
 لایحتاج جنہاں نوں ہویا فقر تنہاں نوں سارا ہو
 نظر جنہاں دی کیمیا ہووے اوہ کیوں مارن پارا ہو
 دوست جنہاں واسا ضر ہووے دشمن لین نہ دارا ہو
 نام فقیر تنہاں دا حضرت باہو جنہاں ملیا نبی سو ہارا ہو
 م مرشد اوہ سہیڑیئے بیہڑا دو جگ خوشی دکھائے ہو
 اوّل غم ٹکڑے دا پیٹے دب رب واراہ سمجھائے ہو
 اس کلمے والی کندھی نوں چسا چاندی خاص بنائے ہو
 جس مرشد اٹھٹے کچھ نہ کتیا اوہنوں دہندی ندی رہڑائے ہو
 م مرشد مکہ تے طالب حاجی کعب عشق بنانا ہو
 وچہ حضور سدا ہر ویلے کریئے حج سوایا ہو
 ہک دم ہمتوں جدا نہ ہووے دل ملنے تے آیا ہو
 مرشد عین حیاتی باہو میرے لوں لوں وچہ سمایا ہو
 م مرشد باہجوں فقر کمائے وچہ کفر دے بدھے ہو

شیخ مشائخ ہو بہندے حجرے عوث قطب بن اڈے ہو
 رات اندھاری مشکل پینڈا سے سے آون ٹھڈے ہو
 تبیاں نپ بہن مسیتی جویں موش بہندا وچہ کھڈے ہو
 م مرشد وانگ سنیا رے ہووے جیہڑا گھت کھتالی گائے ہو
 پاکٹھالی باہر کڈھے بندے گھڑے یا والے ہو
 کنیں خواباں دے تدوں سوہاون جدوں گھٹے پا اُجالے ہو
 نام فقیر تنہاں دا باہو جیہڑا دم دم دوست بنھالے ہو
 م مرشد دتے سے کوہاں تے تینوں دے سے نیڑے ہو
 کی ہویا بت اوہلے ہویا پراوہ دے وچہ میرے ہو
 جنہاں الفت ذات اک صحیح چا کیتی اوہ رکھدا قدم اگیرے ہو
 نحن اقرب لبھ لیونے باہو جھگڑے کل بنیڑے ہو
 م مرشد میرا شہباز الہی ونج رلیا نگ جیباں ہو
 تقدیر الہی چھکیاں ڈوراں کداں ملی نال نصیباں ہو
 کوہڑیاں دے دکھ دور کریندا کرے شفاء غریباں ہو
 ہر مرض دا دارو توہیں باہو کیوں گھٹنائیں وس طبیبیاں ہو
 م مرشد ہادی سبق پڑھایا اوہ بن پڑھیوں پیا پڑھیوے ہو
 انگلیاں کناں وچہ دتیلیں بن سنیوں پیا سنیوے ہو
 نین نیسناں ولوں ترتر تکدے بن ڈٹھیوں پیا سنیوے ہو

ہر قانے وچہ ہادی و سدا باہو کن سراوہ رکھیوے ہو
 ۴ میں کو بھی میرا دلبر سوہتا میں کیوں کرا سنوں بھاواں ہو
 دہڑے ساڈے وڑوانا میں پئی لکھ ویلے پاواں ہو
 نہ میں سوہنی نہ دولت پلے میں کیسکریا منداواں ہو
 ایہ دکھ ہمیشہ رہسی باہو روندی ہی مر جاواں ہو
 ۴ مال جان سب خرچ چکیوے کرینے خرید فقیری ہو
 فقر کنوں حاصل ہووے کیوں کیجے و لگسری ہو
 دنیا کارن دین و نجاواں کوڑی شین پیسری ہو
 ترک دنیا دی قادر کیتی باہو شاہ میراں دی میری ہو
 ۴ نہیں فقیری جان مارن ستیاں لوک جگا دن ہو
 نہیں فقیری و ہندیاں ندیاں سکیاں پارنگھاون ہو
 نہیں فقیری وچہ ہوا دے مصلے پاٹھہاون ہو
 فقیری نام تنہاں دا باہو دل وچہ دوست گاون ہو
 ۴ نال کو سنگی سنگ نہ کریئے کل نوں لاج نہ لائیئے ہو
 تے ترلوز مول نہ ہوندے توڑے توڑکے لیجائیئے ہو
 کانواں دے بچے ہنس نہ ہوندے توڑے موتی چوگ چکائیئے ہو
 کوڑے کھوہ نہ مٹھے ہوندے باہو توڑے سو مناں گڑ پائیئے ہو
 ۴ نہ رب عرش معلے نہ رب خانے کبے ہو

نہ رب علم کتا میں لبھا نہ رب وچہ محرابے ہو
 گنگا تیر تھیں مول نہ لیا مارے پنڈے بے حسابے ہو
 جدا مرشد پھڑیا حضرت باہو چھٹے کل عذابے ہو
 وحدت دا دریا الہی جتھے عاشق لیندے تاری ہو
 مارن پجھیاں کڈھن موتی آپو اپنی واری ہو
 دُر یتیم وچہ لے لشکارے جیوں چند لاناں ماری ہو
 سو کیوں نہیں حاصل بھڑے باہو جیہڑے نوکرنے سرکاری ہو
 وخن سر پر فرض مینوں ہو یا قول بلاوا کر کے ہو
 لوک جانے متفکر ہو یاں اوہ وحدت وچ وڑکے ہو
 شوہ دیاں ماراں شوہ ونج لیاں عشق تلہہ سر دھر کے ہو
 جیوندیاں شوہ کسے نہ پایا موجیں لتھاتیں مر کے ہو
 ہک جاگن ہک جاگ نہ جاگن ہک جاگدیاں ستے ہو
 ہک ستیاں ہی جاوا صل ہوئے ہک جاگدیاں مٹھے ہو
 کی ہو یا جے کھلی جاگے اوہ یسندا ساہ اپٹھے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں کھوہ پریم دے جتھے ہو
 ہو ردوانہ دل دی کاری کلمے دل دی کاری ہو
 کلمہ دور زنگار کریندا کلمے میل اتاری ہو
 کلمہ ہیرے لعل جواہر کلمہ ہٹ پساری ہو

ایستھ او تھتھ دوہیں بہانیں باہو کلمہ دولت ساری ہو
 الف ایہ تن رب پتے دا حجرہ دل کھڑیا باغ بہاراں ہو
 وپتے کونے وپے مصلے وپے سجدے دیاں ہزاراں ہو
 وپتے کعبہ وپتے قبلہ وپتے الا اللہ پکاراں ہو
 کامل مرشد ملیا حضرت باہو اوہ آپے لسی ساراں ہو
 الف اکھیں سرخ موہیں تے زردی حشر دلوں دل آہیں ہو
 ہما ہارٹ خوشبوئی والا پہتا وچ کدائیں ہو
 عشق مُشک نہ پھپھے رہندے ظاہر تھیں اتھائیں ہو
 نام فقیر تنہاں دا باہو جنہاں لامکانی جائیں ہو
 ی یار یگانہ ملی تینوں جے سر دی بازی لائیں ہو
 عشق اللہ وچہ ہو مستانہ ہو سدا لائیں ہو
 نام تصور اسم اللہ دے دم نوں قید لگائیں ہو
 ذاتے نال جا ذاتی رلیا باہو تد باہو نام سائیں ہو

